

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1720/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Стари Град“, Београд, кога заступа Весна Милановић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3176/20 од 29.01.2021. године, у седници одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3176/20 од 29.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3176/20 од 29.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2924/17 од 17.06.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништав Анекс V уговора о раду од 26.07.2013. године, закључен између парничних странака. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилци накнади трошкове поступка од 144.000,00 динара са каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев за накнаду законске затезне камате на износ досуђених трошкова парничног поступка од доношења пресуде до извршности.

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3176/20 од 29.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилца је поднела одговор на ревизију са предлогом да се иста одбије као неоснована, а тужени обавезе да јој накнади трошкове састава одговора на ревизију.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиље за утврђење ништавости анекса V уговора о раду чији је предмет био регулисање начина обрачуна и исплате зараде. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи тужене не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Позивање ревидента на различите судске одлуке Апелационог суда у Београду донете у сличним правним ситуацијама није од утицаја, јер се начин одлучивања у тим поступцима разликује само у погледу начина на који је био опредељен тужбени захтев у сваком конкретном случају.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужиља је 13.10.2017. године поднела тужбу ради утврђења ништавости Анекса уговора који се односи на обрачун зараде.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ о спору за оцену законитости анекса уговора о раду, ревизија туженог није дозвољена.

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију од стране адвоката, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер то нису трошкови потребни ради вођења ове парнице.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**